

در نامه «گوهر» این مبحث گشوده میشود و صاحب نظران و نقادان میتوانند با رعایت کامل همه جوانب کار هر شعر یا نثر و کتاب و رساله و مقاله را، در کمال ادب و نزاکت و انصاف و بطور مستدل و منطقی، مورد بحث و نقد قرار دهند و نظرات صائب خود را، آزادانه، ابرازدارند.

این نکته گفتنیست که بر حسب اصول متعارف و منداول جهان، نوشته‌ای و کتابی و بطور کلی اثری در خور بحث و نقد صاحب نظران است که براساسی بلند پایه و گرانمایه و نغز و سنجیده و مهم و عالی و صاحب آن عالم و فاضل و محقق و متبحر باشد و در حقیقت به ارزش نقد و بحث بیارزد پس از این نظر، انتقاد علامت تکدی و تحقیر نیست بلکه نشان تکریم و تعظیم است. «گوهر»

نقد و بحث

نقد و بحث بر کتاب مجمل التواریخ و القصص

تألیف ؟ ؟

نصیح شادروان استاد ملك الشعراء بهار

چاپ اول ۱۳۱۸ شمسی

ص ۳۷۵	پاورقی	ك در چند مورد اشتباه و كا صحیح است همچنین در دو صفحه قبل
ص ۳۷۶	س ۹	غله‌های جدا نوشته شود بهتر است یعنی غله‌های .
»	» ۱۹	ظاهر آ مراد از پادشاه خلیفه است ، همچنین است در صفحه ۳۷۸ سطر ۱۱

* آقای عبدالحمید بدیع الزمانی، استاد دانشکده ادبیات و دانشکده الهیات دانشگاه

تهران. از ادیبان و دانشمندان گرانمایه معاصر.

باید ام ولدی باشد .	س ۱۰	۳۷۷
ثوق بالله ظاهر آ نادرست و صحیح آن یثوق بالله باید باشد.	» ۱۵	»
فتنها بهتر است فتنه‌ها نوشته شود	» ۱۹	»
صحیح چنین است ام ولدی بود نام او خلوت	» ۲	۳۷۸
درین روزگار فرمان زیادت نبود شاید مراد از این جمله آن باشد که جز فرمان خلافت کاری از دست وی ساخته نبود و تنها حکم او جنبه ظاهر داشت .	» ۶	»
سپاهان نادرست است و باید سپاهیان باشد .	» ۱۰	»
باید ام ولدی باشد . و همچنین است درص ۳۷۹ سطر ۳	» ۱۴	»
جمادی الاول نادرست و جمادی الاولی صحیح است	س ۸	۳۷۹
صحیح چنین است : برادرش علی را عماد الدوله لقب داد	» ۱۱	»
صحیح لایقرا است .	» ۱۶	»
از سطر ۱۹ بعد چندبار بجای کلمه ابو، ابا آمده است که نادرست است . و همچنین کلمه ابی که باید ابو باشد		»

(۲)

یادداشت‌هایی بر کتاب «التوسل الی التوسل»

تالیف بهاءالدین محمد بن مؤید بغدادی،

منشی علاءالدین تکش خوارزمشاه، قرن ششم هجری

تصحیح شادروان احمد بهمنیار

چاپ تهران-۱۳۱۵ شمسی شرکت سهامی چاپ

می‌کند ظاهر آ باید کند باشد زیرا این فعل وجه التزامی است نه اخباری و ممکن است در نوشته‌های فارسی قدیم می‌را برای استمرار برسرافعال التزامی نیز می‌آورده‌اند .	س ۸	۳۲
می‌پردازند ظاهر آمی پردازد است و چنانکه در حاشیه قبل گفته شد پردازد بهتر است .	»	»

- ص ۳۲ س ۱۰ عزیز غلط و غریزی باغین منقوطورای بی نقطه وزای منقوط صحیح است که منسوب است به غریزه یعنی طبیعت .
- » » » ۱۱ تصریح ظاهراً بتصریح صحیح است زیرا تصریح صفت تهبیح و تخریش نیست و باید باحرف اضافه آورده شود .
- » » » ۲۳ وان باواو قطعاً غلط است زیرا درقرآن مجید فان بافاء آمده است و هیچگونه نیازی باین قبیل نسخه بدلهان نیست .
- » » » ۱۵ حینئذ در اینجا زائد و بی مورد است زیرا درقرآن (آخرین آیه سوره انفطار) چنین است : **یوم لا تملك نفس لنفس شیئاً والامر یومئذ لله** .
- » ۳۴ » ۲۳ کلمه احتشار باراء که درپاورقی آمده معنی ندارد و احتشاد بادل صحیح است چنانکه در متن آمده است .
- » » الم تر در این بیت صورت متن صحیح است و آنچه در حاشیه آمده و جهی ندارد زیرا ناس اسم جمع است و باید ضمیر جمع مذکر بآن برگردد .
- » ۳۴ س ۱۹ ووصیانت یک واو زائد است که قطعاً غلط مطبعی است .
- » ۳۵ » ۳ فسحت در لغت بمعنی گشادگی و فراخی است و بمعنی اجازه مجاز است نه حقیقت و شاید در اصل بجای فسحت رخصت بوده باشد .
- » ۳۶ س ۲ این عبارت عربی آیه است ولی صحیح آن چنین است : **و من یقتل مؤمناً متعمداً فجزاؤه جهنم خالداً فیها**
- » » » ۸ مقتضی نادرست و مقتضای صحیح است .
- » » » ۷ آورده بود تصحیح بجای خود درست است ولی نیاورده بود بهتر است .
- » » » ۱۳ ویرصلبوا واو نادرست است و بجای آن باید او باشد .
- » » » ۱۶ چه که چه برای تعلیل است و آوردن که بعد از آن زائد و نادرست است همانگونه که اگر چه موصول باشد که بعد از آن غلط است . گرچه در بعضی موارد شعرا بعنوان مسامحه که را بعد از چه آورده اند .
- » ۳۷ س ۲۰۱ در یغ ندارد مضایقتی نکنند کلمه مردم را هم بصورت مفرد و عم بصورت جمع آورده اند ولی در اینجا مطابقت هردو فعل واجب است نه اینکه یکی بصورت مفرد و دیگری بصورت جمع آورده شود .
- » » » ۲۱۹۷ ظاهراً کلمه امضاء در اینجا بهتر از مضاء است زیرا امضاء یعنی تیزی و برنگی و در مورد شمشیر بکار برده میشود .